

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לאתויי נשים, וכדר' יהושע בן לוי												!
נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס.	דאמר ר' יהושע בן לוי:											! ◇
הכל חייבין בזימון לאתויי מאי?												^ ◇
לאתויי נשים ועבדים												!
נשים מזמנות לעצמן, ועבדים מזמנין לעצמן.	דתניא:											! ◇
הכל מצטרפין לזימון לאתויי מאי?												^ ◇
לאתויי קטן היודע למי מברכין												!
יודע למי מברכין מזמנין עליו.	דאמר רב נחמן:											! ◇
הכל מטמאין בזיבה לאתויי מאי?												^ ◇
לאתויי תינוק בן יומו												!
איש - מה ת"ל (ויקרא טו) איש איש? לרבות תינוק בן יום אחד שמטמא בזיבה, דברי רבי יהודה אינו צריך, הרי הוא אומר (ויקרא טו) והזב את זובו לזכר ולנקבה, לזכר - כל שהוא זכר, בין קטן בין גדול, לנקבה - כל שהיא נקבה, בין קטנה בין גדולה אם כן, מה תלמוד לומר איש איש? דברה תורה כלשון בני אדם	דתניא: [רבי יהודה] רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:											! ◇
הכל מטמאין בטמא מת לאתויי מאי?												^ ◇
לאתויי קטן, סלקא דעתך אמינא: (במדבר י"ט) איש אשר יטמא ולא יתחטא, איש אין, קטן לא, קמ"ל: (במדבר י"ט) ועל הנפשות אשר היו שם.												! ◇
אלא איש למעוטי מאי?												ז
למעוטי קטן מכרת.												!
הכל מטמאין בנגעים לאתויי מאי?												^ ◇
לאתויי קטן, סד"א: (ויקרא יג) איש צרוע כתיב, איש אין, קטן לא, קמ"ל.												! ◇
ואימא הכי נמי												ז
(ויקרא י"ג) אדם כי יהיה בעור בשרו, מכל מקום.												!
ואלא איש למה לי?												ז ◇
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר (ויקרא י"ג) והצרוע - הרי כאן שנים א"כ, מה ת"ל איש? לענין של מטה: איש פורע ופורם, ואין האשה פורעת ופורמת.	לכדתניא:											! ◇
הכל רואין את הנגעים, הכל כשרין לראות את הנגעים לאתויי מאי?												^ ◇
לאתויי שאינו בקי בהן ובשמותיהן.												! ◇
והאמר מר: אינו בקי בהן ובשמותיהן - אינו רואה את הנגעים												ז
לא קשיא: הא דמסברי ליה וסבר, הא דמסברי ליה ולא סבר.	רבינא:											! ◇
הכל כשרין לקדש לאתויי מאי?												^ ◇
לרבי יהודה לאתויי קטן, ולרבנן לאתויי אשה												!
הכל כשרין לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן	דתנן: [רבנן]											! ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י					
רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרווגיוס.	[רבי יהודה]									◆	■	!	◇	ג.		
הכל כשירין להזות לאתויי מאי?													^	◇	ג.	
לאתויי ערל, וכדר"א													!		ג.	
ערל שהזהר - הזאתו כשרה.	דא"ר אלעזר:												■	!	◇	ג.
הכל שוחטין לאתויי מאי?													^	◇	ג.	
הדא לאתויי כתי, והדא לאתויי ישראל מומר.													!	◇	ג.	
הכל מעלין לא"י לאתויי מאי?													^	◇	ג.	
לאתויי עבדים.													!	◇	ג.	
ולמאן דתני עבדים בהדיא, לאתויי מאי?													ז		ג.	
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.													!	◇	ג.	
ואין הכל מוציאין?													^	◇	ג.	
לאתויי עבד שברה מח"ל לארץ.													!	◇	ג.	
הכל מעלין לירושלים?													^	◇	ג.	
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.													!	◇	ג.	
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?													^	◇	ג.	
לאתויי מנוה הרעה לנוה היפה.													!	◇	ג.	
הכל חייבין בסוכה, כהנים ליום וישראלים.													■	◇	ג.	
פשיטא, אי הני לא מחייבי, מאן מחייבי?													ז		ג.	
כהנים איצטריך ליה, סד"א: הואיל וכתוב (ויקרא כג) בסוכת חמשה, ואמר מו: ושמנו שבעת ימים כעין תדורו, מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו, והני כהנים הואיל ובני עבודה נינהו לא ליחייבו, קא משמע לן: נהי דפטורי בשעת עבודה, בלא שעת עבודה חיובי מחייבי, מידי דהוה אהולכי דכרבים													!		ג.	
הולכי דרכים ביום - פטורין מן הסוכה ביום וחייבים בלילה.	דאמר מר:												■	!	◇	ג.
הכל חייבין בציצית, כהנים ליום וישראלים.													■	◇	ג.	
פשיטא													ז		ג.	
כהנים איצטריך ליה, סד"א: הואיל וכתוב (דברים כב) לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך, מאן דלא אישתרי כלאים לגביה בלבישה הוא דמחייב במצות ציצית, והני כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביהו לא לחייבו, קמ"ל: נהי דאישתרי בעידן עבודה, בלא עידן עבודה לא אישתרי.													!	◇	ג.	
הכל חייבין בתפילין, כהנים ליום וישראלים.													■	◇	ג.	
פשיטא													ז		ג.	
כהנים איצטריך ליה, סד"א: הואיל וכתוב (דברים ו) וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין עינך, כל דאיתיה במצוה דיד איתיה במצוה דראש, והני כהנים הואיל וליתנהו במצוה דיד, דכתיב: (ויקרא ו) ילבש על בשרו - של יאה דבר הוצץ בינו ובין בשרו, אימא במצוה דראש נמי לא ליחייבו, קמ"ל דלא מעכבי אהדדי													!	◇	ג.	
תפלה של יד אינה מעכבת של ראש, ושל ראש אינה מעכבת של יד.	כדתנן:												■	!	◇	ג.
ומאי שנא דיד? דכתיב: ילבש על בשרו, ראש נמי כתיב: (שמות כט) ושמת המצנפת על ראשו													ז		ג.	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שערו היה נראה בין ציץ למצנפת ששם מניח תפילין.	תנא:											■ !
הכל חייבין בתקיעת שופר, כהנים ליום וישראלים.												■ ◇
פשיטא												ז
כהנים איצטריכא ליה, סד"א: הואיל וכתוב (במדבר כט) יום תרועה יהיה לכם, מאן דליתיה אלא בתקיעה דחד יומא חייב, והני כהנים הואיל ואיתגהו בתקיעה כוליה שתא, דכתיב: (במדבר י') ותקעתם בחצוצרות על עלותיכם, אימא לא ליחייבו.												! ◇
מי דמל? התם חצוצרות, הכא שופר												ז
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ותנן: שוה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות, דאיתיה במצות יובל איתיה במצות ראש השנה, דליתיה במצות יובל ליתיה במצות ר"ה, והני כהני הואיל וליתגהו במצות דיובל												! ◇
כהנים ולויים מוכרין לעולם וגואלין לעולם, אימא במצות ר"ה נמי לא ליחייבו, קמשמע לן: נהי דליתגהו בהשמטת קרקע, בהשמטת כספים בשילוח עבדים מיהא איתגהו.	דתנן:											■ !